

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/sledztwa-i-lustracja/sciganie-zbrodni-przeciwko-nar/akty-oskarzenia/204819,415-Akt-oskarzenia-przeciwko-Janowi-M-Eugeniuszowi-M-Markowi-G-i-Stanislawowi-W-.html>
02.03.2026, 15:54

415. Akt oskarżenia przeciwko Janowi M., Eugeniuszowi M., Markowi G. i Stanisławowi W., Janowi S. i Mieczysławowi P.

19.08.2024

W dniu 19 lipca 2024 roku prokurator Oddziałowej Komisja SZpNP w Krakowie skierował do Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie akt oskarżenia przeciwko byłym prokuratorom Wojskowej Prokuratury Garnizonowej w Krakowie Janowi M., Eugeniuszowi M., Markowi G. i Stanisławowi W., ponadto przeciwko Janowi S. – byłemu prokuratorowi Naczelnej Prokuratury Wojskowej w Warszawie i Mieczysławowi P. – byłemu sędziemu Sądu Warszawskiego Okręgu Wojskowego, którym zarzucono bezprawne pozbawienie wolności jedenastu osób w 1982 i 1983 roku w Krakowie, polegające na ich tymczasowym aresztowaniu, złożeniu wniosku przed sądem o wymierzenie kar bezwzględnego pozbawienia wolności i wymierzeniu takich kar, podczas gdy działania pokrzywdzonych nie stanowiły przestępstwa.

Przedmiotem śledztwa prowadzonego przez prokuratora Oddziałowej Komisji SZpNP w Krakowie były działania podjęte w 1982 i 1983 roku w Krakowie przez wyżej wymienione osoby, w toku postępowania przygotowawczego i sądowego, w ramach których podejrzanym zarzucono „sporządzanie i rozpowszechnianie pism zawierających fałszywe wiadomości, mogące wywołać niepokój publiczny lub rozruchy”. Ustalono, iż pokrzywdzeni – członkowie NSZZ „Solidarność”, w okresie od 30 sierpnia do 25 listopada 1982 roku zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa w związku z ujawnieniem na terenie Krakowa kolportażu ulotek i wydawnictw uznanych za nielegalne. W prowadzonym wówczas w trybie doraźnym śledztwie pokrzywdzeni zostali tymczasowo aresztowani przez prokuratorów Wojskowej Prokuratury Garnizonowej w Krakowie, a po przeprowadzeniu procesu sądowego skazani na kary od 6 miesięcy do 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Śledztwo prowadzone w oddziałowej komisji w Krakowie wykazało, że rozpowszechniane przez pokrzywdzonych materiały nie zawierały fałszywych wiadomości i nie zmierzały do wywołania *niepokoju publicznego*, czy *rozruchów*. Ulotki prezentowały wyłącznie treści będące wyrazem sprzeciwu wobec bezprawnego wprowadzenia w Polsce stanu wojennego i sytuacji panującej wówczas w kraju. Działanie takie nie wyczerpywało znamion przypisanych im przestępstw, także w świetle obowiązujących wówczas przepisów prawa. Tym samym zastosowanie wobec nich tymczasowego aresztowania i nakłanianie do wymierzenia surowych kar, które w konsekwencji orzeczono, było działaniem bezprawnym i stanowiło akt represji.

Czyny zarzucone w akcie oskarżenia zostały opisane w art. 231 § 1 kk i art. 189 § 2 kk, a także w art. 18 § 2 kk w związku z art. 11 § 2, w związku z art. 2 ust. 1 i art. 3 Ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)